

Pæregårdsæblet

Karsten Hansen: "Ævlerier" – 11 af 15

Pæregårdsæbler

Pæregården lå i landsbyen Væggerløse på Sydfalster. Her stod omkring år 1850 et stort gammelt æbletræ, som man regnede til at være modertræ til de nærmest talløse træer af sorten, som ifølge samtidige beskrivelser fandtes overalt på Falster.

Overgartner Pedersen fra Orupgård og Jeremias Wøldike, som var præst i Skelby/Gedesby, gjorde sammen en stor indsats for at udbrede Pæregårdsæblet

til resten af Danmark, og da Wøldike i 1860 rejste til Øster Hornum, kom Pæregårdsæblet naturligvis med til Himmerland. Det var der god grund til, for Pæregård er et meget velsmagende efterårsæble, som holder sig godt langt ind i februar.

Det er stort, kegleformet, gult med rød kind. Kødet er (ifølge Pedersens beskrivelse) "saftfuldt og skørt, fyldigt sødt og fint syrligt". Træet kan blive stort og gammelt – men det er en langsom starter, og det bærer ikke frugt af betydning i de første mange år. Det ser man hvis man besøger træerne i Wøldikes have i Øster Hornum. Pæregårdsæblet er et af de svagest voksende blandt de mange sorter som pryder arealet syd for kirken, og endnu har der ikke været frugt at plukke fra de to træer.

Den er forhåbentlig værd at vente på, i hvert fald beskrev overgartner Pedersen fra Orupgård den i 1873 med ordene: "Træet bærer årligt og rigt, og det er i alle henseender en frugtsort, som kan anbefales til almindelig plantning". Et andet sted i beskrivelsen nævner Pedersen at: "Hr. pastor Wøldike, som i 25 år har kendt frugten, slutter sig til denne anskuelse med den bemærkning, at han ikke ville undvære Pæregårdsæblet fra Falster for noget andet ham bekendt æble". Det er da noget af en anprisning – Wøldike var jo bekendt med mere end 600 sorter.